

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy hóra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
főszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nemadunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl

Iparpártolás és előítélet.

Pécs, 1900. január 18.

Nincsen véleménykülönbség a fölött Magyarországon, hogy a hazai ipar fejlesztése és föllendítése érdekében tenni kell valamit, mert mindenki kénytelen belátni, hogy ebben a tekintetben nagyon elmaradtunk a külföldtől s a mi kis iparunk van is, az is csak úgy teng-leng. Azokról a dicsőítő himnuszokról, a melyek egy-egy kiállításunk alkalmából a magyar iparnak óriási méretű fejlődéséről oly sokat és szépet tudtak zengeni, kitűnt, hogy üres szemfényvesztés volt az egész, mert iparosaink nagy része rendkívüli áldozatok árán bizony csak a kiállítások számára dolgozott s így a kiállítások nem képezték ipari állapotaink hű tükkrét, hanem többnyire egyeseknek remekbe készült luxustárgyait foglalták magukban, a melyek aztán készítőiknek a nyakán is maradtak.

Ipari hátramaradottságunknak ez az általános felismerése általános törekvést is szült a baj orvoslására. Az orvosszert illetőleg is meglehetősen egyezők a vélemények az iránt, hogy leggyökeresebben lehetne segíteni a bajon az ok eltávolításával, a fejlett osztrák ipar korlátlan versenyének korlátozásával. De mivel ez csakis önálló gazdasági berendezkedés mellett volna keresztülvihető, erre az utra pedig — ahhoz való föltétlen jogunk, sőt a főnforgó viszonyok között kötelességünk dacára — politikai okokból lépni nem mernek intéző politikusaink, egy más módját eszelték ki iparunk föllendítésének s kiadták a jelszót a hazai ipar pártolására.

Más időkben, a nemzeti fölbuzdulás korszakában, élénk nemzeti közszellem lüktetése közben talán hatalmas eredményeket szülhetne ez a jelszó; de a mai világban, mikor a nemzeti közszellemet mesterségesen altatták el s az eszmények helyébe mindenütt a korszellem reális törekvéseit, a rideg önzést, a számító utilitarizmust ültették, bizony csak üres jelszó marad az, ha a hazai ipar pártolása némely kényelmi szükségleteknek talán tökéletlenebb kielégítésével, vagy éppen pénzbeli áldozattal is járna. A nemzet zöme manapság már nem szívvel hazafi; ma már az ész

uralkodik föltétlenül a szív fölött s a szívnek csak akkor szabad hazafias érzelmektől fölbuzdulnia, ha azt az ész hasznosnak, vagy legalább is anyagilag ártalmatlannak itéli.

Hogy ez a hazai ipar pártolásának jelszavával is így van, azt a mindennapi élet tapasztalása lépten-nyomon bizonyítja. Nem mozdult meg annak hallatára a társadalom s a bécsi Wertheim-kasszákat rendelő főbirótól kezdve az olcsó bécsi rongyot vásárló utolsó parasztasszonyig mindenki megmaradt szükségletei beszerzésénél a régi szokás, a régi forrás mellett. S a hol mutatkozik is ideális törekvés a hazafias eszelekvésre, mint erről pl. a székesfehérvári gimnázium igazgatója tett tanuságot, mikor az iskolai szükségletek födözésére hazai forrásokat keresett, arra is csakhamar jeges zuhanyt zúdít a rideg utilitarizmus s a nyilvánosság előtt sem riad vissza a nemes törekvés neveltségessé tételétől, megtagadva a hazai ipartól, hogy a kívánt szükségleteket födözni egyáltalán tudná, vagy a mennyiben tudja, azt hasznavehetetlen, silány árukkal szolgálja ki.

De nemcsak a társadalom közönyével kell itt számolnunk, mely mindennapi szükségleteinek beszerzésénél nem is képes fölfogni, hogy e ténykedésénél hazafias rugók is szerepet játszassanak; nem szabad szem elől téveszteni azt a mélyen meggyökeresedett társadalmi előítéletet sem, a mely éppen az ellenkező irányba tereli a legtöbb szükséglettel bíró tényezőket s elvből fitymál mindent, a mi hazai s tökéletesnek csak a külföldi gyártmányt tartja.

Igen érdekes tapasztalatokat közöl erre nézve Gelléri Mór az Esti Ujság legutóbbi számában, melyeket legutóbb száz és néhány ipartelep vizsgálata közben szerzett.

Egyik ipartelepénél azon panaszkodtak, hogy bizonyos „előkelő körök” nemcsak hogy nem rendelik idehaza fehérneműjüket, de mosásra, tisztításra is Bécsbe vagy Párisba küldik. Pedig mi itt Budapesten számos fejedelmi és főúri udvaroknak szállítjuk ugyanazt jól és olcsón, amit ama bizonyos „előkelő” körök kevésbé jó minőségben, de drágán Bécsből és Párisból szereznek be.

Egy másik helyen a következő tanulságos kis történetkét mondták el Gellérinek:

Egy főúr angol kalapot rendelt nálam. Megmondta, hogy melyik londoni üzletből hozassam. A megrendelést effektuáltam s az illető nem győzött eleget hálálkodni a kivitelnek nem is remélt sikeréért. Erre fölbátorodva, megvallottam, hogy az angol kalap magyar gyárban készült. A főúr magából kikelve rohant el üzletemből s megírta, hogy a hol őt ilyen csunya módon megcsalják, oda ő többet nem megy vásárolni . . .

Egy fővárosi kalapgyárban százakra menő kalapbélést talált Gelléri külföldi vignettával ellátva, melyeken nem is létező angol cégek nevei pompáztak. Kérdésére aztán azt a választ nyerte, hogy az a divatkereskedő, aki a gyárból szerzi be szükségletét, okvetetlenül angol vignettát követel, mert különben a publikum nem veszi az áruát.

A Gelléri által meglátogatott egyik pamutzővő-gyár készítményeinek nagy részét csak idegen vignettával képes itthon forgalomba hozni, sőt a pamutot is, amit kizárólag falusi parasztasszonyok vesznek szövésre-fonásra, szintén idegen cégű papirosba kell göngyölni, különben nem kell.

Kaszát is csak olyant vesz a magyar arató — így fejezi be Gelléri eseteinek közlését — ha stíriai billog és jelvény van rajta.

Tessék aztán a közönségnek ilyen hangulata mellett eredményt várni a hazai iparpártolás jelszavával! Bizony fordított eredménye lesz annak, a mint ez már a százok között kezd is mutatkozni, ahol a magyar ipar pártolására megindított, de mindedig eredménynyel éppen nem dicsekedhető törekvés máris megszülte az ellenhatást a százok ama cselekvésében, hogy magyar gyártmányt elvből nem vásárolnak.

Minden kísérletezés ezen a téren meddő fog maradni, mert a társadalmat közönyből felrázni akkor, mikor az irányadó körök meghunyászkodnak az idegen hatalom előtt, áldozatkésztségre birni akkor, mikor mindenki csak a maga hasznát lesi, előítéleteit legyőzni akkor, mikor mindenki

Ma este

az

István-pinczében

egy öreg halász által készített kitűnő halászlé kerül felszolgálásra.

Cigányzene. — Dreher-féle korona sör.

Tisztelettel

WEINDORFER JÁNOS

Siptár-féle rizling literje 1 korona.

vendéglős.

HALÁSZLÉ!

csak azokat legyezeteti, teljességgel lehetetlen.

Nincs más mód az erőteljes magyar ipar megeremtésére, mint vámvonalak által megvédelmezni azt az idegen fejlett ipar szertelen versenye ellen. Persze azt mondhatják erre, hogy ezzel nem ronthatjuk le azt az előítéletet, a mely csak a külföldit tartja jónak s azért kész magasabb árt is fizetni.

De ha a külföldi ipar cikkei vám-tételekkel megdrágítjuk, először is megnyerjük hazai iparunknak fogyasztó közönségünknek azt a túlnyomó többségét, a mely egyenlő minőség mellett mégis csak a jutányosabbat keresi; a külföldiek majmolóit pedig legalább arra kényszerítjük, hogy ostoba előkelőségi pózolásuk ára fejében gazdagítsák a magyar kincstárt vám-bevételeinek gyarapításával.

Mert egészen más képe lenne a magyar állam költségvetésének, ha az országba behozott minden külföldi áru vámjá szerepelhetne ott a bevételi rovatban, mint most, mikor az összes vámbevételek, melyek kétharmadrészben Magyarországra hozott áruk után szedettek, egészben a közös kiadások fődözésére fordítatnak, a melyekhez pedig csak egyharmadrészben tartoznánk járulni.

Hirek.

Pécs, 1900. január 18.

Szárnyakon a városon át.

(Hó, hó, hó!)

Hó, hó, hó és megint csak szürke piszkos hó, ez most az utca képe, a merre csak a szem ellát. Az égről nehéz, olmoszürke felhők tekintenek alá és valami sajátságos, melancholikus színt kölcsönöznek a városnak, mintha örökösön gyászfátyol borulna föléje.

A mi kicsi változás van ebben a szürke egyhangúságban, az a rövid ideig tartó derűs ég, melyről mintegy incselkedve tűznek alá a

meleg napsugarak, de ezekben bizony nincs köszönet, mert egyszerre elolvastják a fehér havat, melyből rövid idő alatt csunya, piszkos pocseta lesz s mely vigasztalanabbá teszi a szürke képet. Elvonja az emberek elől még a téli tájkép gyönyörűségeit is s valami egészségtelen ködbe burkolja estenden a várost s megcsinálja azt a legkevésbé sem kecsegtető szezon, melynek »orvosi szüret« a neve. Van is aztán nálunk beteg ember elég. Annyira, hogy a náthás emberekből már a mennyire a nátha engedi — egy harc képes szabadharcos csapatot lehetne a boeroknak szervezni!

(Karneval herceg.)

De ez a náthás, vigasztalan idős állapot nem igen akadályozta Karneval herceget a bevonulásban! Nem bizony. Mert ő hercegsége fránya egy legény ám. Veszettül csilingelő szánon vonul be, vagy pedig zárt kocsiban utazik, úgy, hogy az ő ünneplés bevonulásának mi sem állhatott utjában.

Tehát bevonult Karneval ő fensége s bizony már két hét óta alaposan kitorgatta ősi városunkat a maga szürke egyformaságából. Ha az ember valami kifent bajszu, nyalka urfival találkozik, ki a papirkereskedésből ki, a divatáruhoz be fut, arra bátran rá lehet fogni, hogy bálbizottsági tag, ha nem éppen — rendező bizottsági elnök!

Ha egy kipirult arcú, mosolygó bakfisch leánnyal találkozunk, ki idegesen tekint végig a ruhakereskedések kirakatait, fel-felcsillamló tekintetű szemeiből bátran köveztet-hetjük, hogy a kis ő nagysága — az első bálra készül! Boldog leánykák, kik még csak az idén először mennek bálba. Nincs fényesebb, mint az ő ujonc koruk, hiszen őket még nem gyanúsítja senki azzal, hogy »vásárra viszik«.

Ez különben nem is látszik meg nagyon a leányokon, hanem ha ilyenkor Karneval herceg aerájában az ember szürkén maga elé tekintő, bús képű öreg urakkal találkozik, bátran rájuk lehet fogni:

— No, ez egy papa, kinek a leányai az idén már — »vásárra« járnak!

No, de hát ez így is van rendén tulajdonképen. Miért is ne kötnék össze az emberek a hasznost a kellemessel?

Bátran meglehet tenni, a fődolog az, hogy míg Karneval herceg a nagy és hatalmas ur,

jogarának kormányzata alatt élünk, mulassunk s ne gondoljunk a gonddal!

(A mi estélyünk!)

De mulattunk ám! Mi is, a toll névtelen bajnokai, hosszas gondolkodás után elhatároztuk, hogy az idén levétjük szürke köntösünket, kibontakozunk a betűk ólomgözből és farsangolunk, mulatunk, szóval egy napra — magunknak táncolunk.

Kedvben, tervekben nem volt és nincs is hiány, csak az adott gondot, hogy (no tessék, már megint nem magunknak táncolunk) mit adjunk — a közönségnek. Hiába való a mi jókedvünk, hiába a tervek és szípkázó eszmék, ha nincs a ki a rendezéssel való fáradságainkat jutalmazza, ha nincs mellettünk a mi szeretett közönségünk, melynek szigorú bírálat, bátorító szeretete nélkül bizony nem sokra megyünk.

Összelelkeztünk hát igazi bohém-módra, a bohémok bohémjaival, a színészekkel, (azaz jobban mondva Tiszay Dezső színgazgató és az ő derék vidám népe ölelkezett össze velünk) s ezzel menten készen volt a terv, kész volt az estély.

Hogy mi mindent nyújtunk a mi szeretett közönségünknek, azt már elmondottuk a lapunk hírvonatában s most csak annyit fűzhetünk hozzá, hogy bizony veszett egy bohém dolog lesz, hiszen a színészek és újságírók rendezik.

S ha már színészek és újságírók karöltve rendeznek valamit, vajjon mi mást adhatnának az ő közönségüknek, mint szindarabot.

Egyéb más mellett a pécsi újságírók ifjú gárdája »Thea estély Elektránál« címmel egyveleget írt, melyet a mi színtársulatunk első rendű tagjai fognak jókedvvel, hamisítlan bonhomióval előadni.

— »Egyveleg?« — kérdi a jámbor olvasó.

No igen. Vagy tán nem egyveleg az, midőn a Jótékony Nőegylet szerű thea-uzsonnára összekerülnek Elektra, Medea, Mimósa, Szulamith, Ofélia, szép Helena, Hübscher Katrin, Othelo, Romeo, Shylock, Dachsmayer, Diomed, Hamlett, Vuncsi, Zsupán, Horkay, Goldstein Számi és színpadi termékeink még számos jelese.

S aztán midőn legördül a függöny a »szerzők« pajkos, huncutkodó gárdája a klasszikusok és modern hősök serege mintegy varázs ütésre átalakul fehér nyakkendő, irakkos

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Jubileumi láz.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —
Irtá: Sipula.

Jó öreg asszony, te csak simogasd azokat a régi emlékeket, a melyek a jobb időkben maradtak — melyekhez olyan kedves emlékek fűznek — melyeknek minden egyes darabja azokra a boldog időkre emlékeztet, a mikor még nem ismerted a nélkülözést.

Csak egy pillanatra mosolyodnál el, mielőtt visszateszed szekrényed rejtekébe, hogy ez a mosoly egy percre felvidítaná a komor hangulatot, mely kicsiny lakástokban most már állandó tanyát ütött.

Az értékes darabok mind a zálogházba kerültek, ha néhány hétig gyönyörködhetél is menyasszonyi ajándéku kapott ékszereidben, azok az idő mostohaságai folytán ismét és ismét visszakerültek oda, míg végre a zálogcédulák eladására is rákerült a sor; még csak egypár hét és megünnepelhetitek a várva-várt napot, melyre 25 év óta készülőtél — melyre azóta invitárod az ismerősöket, jóbarátokat, no meg a rokonokat.

Bizonyára a rokonokat kellene már csak udvariasságból is első sorban említenem, de mivel Regina néni is utolsókul említé, hát én csak az ő elbeszélése folytán hagyom utoljára. Február elseje a budapesti közönségnek

házbérnegyedét jelent, talán másutt is így van, azzal a különbséggel, hogy nem oly nagy a házbér és bizonyára nem oly kérélehetetlen a háziur.

Regina néniék 25 éves jubileuma pedig éppen február 2-ára esett, de mivel a novemberi negyedre is az egész bérlettel maradtak adósak, tehát a háziur teljes szigorral kijelentette, hogy ha február hó elsején a két negyedévi bérletet le nem fizetik, hát az összes butorokat visszatartja, s nekik távoznok kell a lakásból.

Ilyen anyagi körülmények és természetesen hasonló kedély, vagy inkább lelkiállapotok között repült az idő, még pár hét csak és itt lesz az elseje.

Regina néni férje mint ingatlan ügynök, jártában-keltében sokszor találkozott az ismerősökkel, akik mit sem sejtettek a pokoli állapotokról, s mivel még a jobb időkben avizáltattak a jubileumra, hát lépten-nyomon meginterjuválták az ezüstlakodalom iránt; az ingatlanok ügyöske pedig nap-nap után megjárta azokat a bérpalotákat, a hol a pénzemberek jó szivar mellett fontolgatják, érdemes-e az üzlettel komolyan foglalkozni s rendszeren négy-öt hétre adnak érdemleges választ, akár reflektálnak az üzletre, akár nem. Így aztán az ügynök nap-nap után jó hírrel tért haza családjához, már t. i. Regina nénihez, mert csak a felesége képezte a családját. — Lesz üzlet, még a hét végén megkötöm, kifizetjük a lakbért és megünnepelhetjük a jubileumot.

Ilyenkor Regina néniék rendszeren feldörült az arca néhány pillanatra, de csak néhány pillanatra; hisz ezeket a biztatásokat már évek óta hallja; míg csekély vagyonkaja maradványa tartott, addig csak volt bátorsága remélni, de mióta csak pusztán arra kellett támaszkodnia, amit a mostani nyomorult pénzügyviszonyok között az üzlet hajtott, hát bizony többször meglőrtéaik, hogy egy krajcár nélkül van a ház. Míg a kreizeros hitelezett, addig csak tűrhető volt az állapot, hanem most már az is felmondta a hitelt. Eközben a rokonok nem mulasztottak el egy alkalmat sem, hogy ne emlegessék az ezüst lakodalmat; Regina néniék sikerült egy ideig elpalástolni a szorult anyagi helyzetüket.

— Majd meglátjuk elsején — szokta volt mondani a jó matróna.

De az időt nem lehet megállítani, mint a fali órát, ha kedves vendégünk van; már csak napok vannak hátra, de még mindig nincs kilátás rá, hogy a házbér ügyét rendezni tudjuk s ha nem tudjuk, akkor — akkor, tört ki kétségbeesve az öreg asszony, akkor ezt tán nem is élhetem túl: eljöttök majd a temetésemre — szólta rokonaihoz Regina néni.

— Ugyan néni, hova gondol, majd rendbe jönnek — vágott közbe unokahuga, — aztán meg nem kell olyan nagyszerűen adni, hanem legalább egy teát, az nem kerül sokba, a férjem ugyanis akar néniék ajándékot venni, hát azt a két forintot, mit rászánt, majd elhozom, teára elég lesz. — Aztán tudom, az Ármin sem jön üres kézzel, falun misem könnyebb,

bálrendező bizottsággá, sorfalat áll a Vigadó. Percel-utcai bejáratánál, hogy a pécsi színészek és újságírók elite-bájjára vezessék a szőke, barnafürtű tánckedvelő leányokat, vidám menyecskeket.

Hát bizony mulatságos, bohém dolog lesz, de nem tehetünk róla, ez már vérünkben van. Jobb dolog nem telik Murger cigányaitól.

Tehát itt van Karnevel herceg idénye — mulassunk!

Dr. Faust.

Napirend 1900. január 19-én.

Naptár: péntek, jan. 19. — Róm. kath.: Sára. — Prot: Sára. — Görög-kel.: (jan. 7.) Iván. — Zsidó: Schebat 19. — Nap két 7 óra 47 percek; nyugszik 4 óra 40 percek. — Hold két 9 óra 13 percek este; nyugszik 9 óra 16 percek reggel.

Időjárás: A központi meteorológiai intézet jelzése szerint borús idő, helyenkint csapadék és hőemelkedés várható.

Színház: »Dunanan apó és fia utazása«, operette.

— (A Pécsi Kath. Kör) február 7-én (szerdán) rendezi szokásos farsangi táncestélyét, melyre a meghívókat a napokban bocsátják ki.

— (Bulletin a vizről.) A mérnöki hivatal jelentése szerint ma, január 18-án, reggel 6 órakor a tettei viztartóban 1000 m³, az ellentartóban 563 m³ viz volt; hozzáfolyás huszonnégy óra alatt 655 köbméternek találtatott.

— (Házasság.) Ma délelőtt a polgári házasság-kötés után a püspöki templomban a legnagyobb csendben *Littke* József, *Littke* József pécsi pezsgőgyáros fia és *Szily* Böske, *Szily* János bájos leánya egymásnak örök hűséget esküdtek. Az esketési szertartást *Gruzing* János nyugalmazott esperes-plébános végezte. A polgári esketést délelőtt 9 órakor *Majorossy* Imre polgármester végezte.

— (Színészek és újságírók estélye.) A február 8-ra kitűzött színészek és újságírók estélye iránt nagy az érdeklődés és pedig úgy a színi előadás, mint a táncestély iránt. Mindenfelől ostromolnak bennünket, hogy meghívókra okvetlenül számítanak. Mindenkinék

mint egy pár tisztított baromfit bepakkolni (csak hogy ez a jó falusiaknak nem jut eszükbe).

— De, — veté ellen az ünnepeleendő — nem tudják ám otthon, hogy ennyire jutottunk. Hidd el Szerafin, legjobban szeretném, ha senki nem tudna rólunk semmit.

— Már pedig az ezüstlakodalmom meg lesz tartva, ez elől nem zárkozhatik el néni, úgy sem volt keresztelő; hát ugyan mit csinál néni, ha a bácsi testvérei megérkeznek?

— De nem értesítettük őket s nem is irtak mostanában.

— Az mindegy, számítani kell rájuk — vágott vissza Szerafin energikusan.

— No, ha a férjem a bérletet rendezni tudja, akkor nem bánom, akár milyen szerényen ünnepelek is meg, eljöhetnek — ha már minden áron mulatni akartok; de — fűzte tovább gondolatait az öreg asszony — hogy mit találak elétek, azt nem tudom, ma még egy féldarab cukrot sem tudnék előadni, két nap óta hideg a konyhám és ezek itt akarnak mulatni?!!

Ilyen gondolatok gyötrelmei alatt ült megfakult zöld foteljében Regina néni, miközben a villanyos csengő berregése megzavarta a kincs témát.

Az ingatlanok ügynöke ma szokatlanul korán jött haza.

— Hát mégis csak lesz jubileum! — ezekkel a szavakkal sietett üdvözölni feleségét; megkötöttem egy üzletet, holnap a másikat, azzal aztan rendbe is jövünk. Ezt odaadom a háziurnak, ha nem is futja az egészet s ha

a megnyugtatóra, legyen elég annyi hogy a meghívók készülnek s kellő időben szét fognak küldetni. — A színi-előadás rendes helyárrakkal fog menni s a táncestélyre két korona lesz személyenkint a belépő-díj.

— (Kisért a kétfejű rém.) A kétfejű sas ellen már ősidőktől fogva küzd minden jóérzésű ember, kinek magyar vér csörge-dez az ereiben s hála a magyarok Istenének, sikerült is eddig — úgy a hogy — ezt a csúf madarat kiszorítani. Most azonban már megint kisért a kétfejű rém. Bécsben ugyanis valami új tűz- és jégkár-biztosító intézet ütötte fel fejét azzal a hatásos címmel, hogy »Erste Wiener k. u. k. Schaden-Versicherungs Anstalt« mely szép című intézmény üzleti jelvényként a kétfejű sást fekete keretű sárga mezőben használja s tűzkárbiztosított házára is ilyen alakú táblákat vetet. Ugy látszik jól működnek az új intézet ügynökei, mert már hozzánk is eljutott a rémes kétfejű sas, mely a Siklósi Országút és a Percel-utca egy-egy házában már ott terpeszkedik. Nem vádoljuk hazafiatlansággal a házak gazdáit, hiszen lehet, hogy ennek a bécsi intézetnek olcsóbb és előnyösebb tabellái vannak, mint a hazai biztosító intézeteknek s így — persze csak nálunk — természetes hogy a célszerűség legyőzi a hazafiság soványan fizető érzését, az a bécsi biztosító intézet azonban lehetne annyi kimérettel irántunk, magyarok iránt, hogy a kétfejű sas helyett inkább egy négylevelű löherét és egy jól megtermett — szerencse-dísznót használna üzleti jelvényül. Ez mindenesetre jellemzőbb lenne.

— (Az ügyvédi kamara köréből.) A pécsi ügyvédi kamara fegyelmi bírósága közhirre teszi, hogy *Blochinger* Károly tolnai ügyvéd, a kamara fegyelmi bírósága által hozott és a m. kir. Curia által helybenhagyott ítélettel, az 1874 : 34. t.-cikk 68. §. a. pontjába ütköző fegyelmi vétség miatt, ugyanazon t.-cikk 70. §. 3. pontja értelmében az ügyvédség gyakorlásától három havi időtartamra felfüggesztett.

egy krajcárom sem marad. — Amit pedig holnap kapok, azon vásárolhattok, 30-án szétküldjük a meghívókat és 2-án megtartjuk a jubileumot . . .

És még van ember a tizenkilencedik század utolsó felében a ki tud bizni a holnapban! Ennyi csalódás közepette el tudja hiszni, hogy a holnapi üzletnek sikerülni kell? . . .

Mért épen nekem nem sikerülne. Ilyen biztatásokkal indult az ügynök a szigorú házi urhoz, a kivel némileg rendbe is hozta a bérletet; a lakást nem kell elhagyniok, most már mi sem gátolja a jubileumot. Hisz holnap . . .

De hát ember tervez, Isten végez. A holnap csak nem akart sikerülni, már elsője van, bevásárlásról szó sem lehet, ugyan mit csináljanak?? Minél közelebb az a nagy nap annál kevesebb kilátás van arra, hogy megünnepelelhessük az ezüst lakodalmat.

Szerafin, az erős kapacitáns ismét szóváltásba keveredett Regina néniel, most is az a téma mit pár nappal szakítottak félbe, de Szerafin, dacára, hogy jó módu asszony semmivel sem akart a kiadásokhoz járulni, csak folyton azt hangoztatta: »Holnap mulatunk ugy-e néni.« A mi az öreg asszonyt kinos zavarba hozta.

Brr. Zavarta meg a csendet a villanyos csengő. Regina néni rémületében nem tudott hova lenni. Bizonyosan vendég.

De szerencsére egy ismerős varrólányka jött látogatásba; véletlenül a házában járt, hát a jobb időkből való ismeretség alapján egy rövidke látogatást akart tenni, nem sejtve,

— (Feltört éléskamra.) König Henrik pogányi lakos panaszt emelt tegnap a községi előljáróságnál, hogy éléskamráját az elmúlt éjjel eddig ismeretlen tettesek feltörték s abból nagyobb mennyiségű sertéshúst emeltek el. A gazda panaszra folytán megindították a nyomozást az ismeretlen tettesek után.

— (Aki az édes anyjától lop.) Ebben a fránya hideg tében egyik legszükségesebb kellék a tüzelőanyag s bizony a nincsetlenség gyakran furcsa dolgokra viszi az embert, mert hiába, a hideg szoba rossz tanácsadó ám! S így esett meg az is, hogy *Markovics* József, ki különben becsületes ember hírében állt eddig, arra vetemedett, hogy édes anyja, özvegy *Markovics* Józsefné m. peterdj lakosnő fáskamráját feltörje és annak fájával tüzeljen. Ám az édes anya rájött a lopásra s feljelentette a fiát a bíróságnál, akár csak valami utszéli csavargó lopta volna a fáját. Most persze majd a törvény ráolvassa a paragrafust *Markovics* Józsefekre is, mert hát lopni még az anyától sem szabad.

— (Névmagyarosítás.) Kiskoru *Grünhut* Nina, Jenő és Géza nagybajomi illetőségű budapesti lakosok vezetéknevének *Molnár*-ra kért átváltoztatása, belügyminiszteri rendelettel, megengedtetett.

— (Ki lehet törvényhatósági bizottsági tag?) A törvényhatósági bizottsági taggá való megválasztás ügyében a közigazgatási bíróság legutóbbi ülésén a következő határozatot hozta: Ahhoz, hogy valaki törvényhatósági bizottsági tag legyen, az illető törvényhatóság területén legalább két éven át való lakás mellett nem kívántatik meg, hogy valamely ingatlant is birjon, vagy adót valószínűségben is fizessen, hanem elégséges, ha a két évi lakás mellett reá valamely állami adó kivetve volt.

— (Borzalmas öngyilkosság.) Valóban borzalmas módon vetett véget életének *Plank* János villányi földmives. Mint ot-tani levelezőnk írja, *Plank* János tegnap mi-

hogy most talán kellemetlen időben érkezett. Kiszthánd kedves néni. Brr. Ismét a villanyos csengő. Hanem ezuttal az etetett ablak üvegein át három férfialak látszott, jó téli ruhákba öltözve.

A vidékiek megérkeztek!!

Regina néni egyik ijedségből a másikba esett, még is látszólag örömmel üdvözölte a vendégeket.

— Hozott isten benneteket. Nó tegyetek magatokat komóttá, te meg Dolfi ide ülj, oly régen nem láttalak, még csak öt éves gyerek voltál mikor legutóbb otthon voltunk.

— Hát a Náci hol van? Szakitotta félbe a diskurzust a sógor. Az én férjem csak 9 óra felé szokott haza jönni; kérlek legyetek egy kicsit türelemmel egy kis dolgom van, kint.

Szerafin kérlek. Így most már nincs időm tovább takargatni a zavaromat, ha van lelked ne tagadj meg tőlem egy pár forintot; lehet, hogy a férjem is pénz nélkül jön haza vagy legfeljebb hoz egy koronát, mit adok ezeknek enni? tördelte a kezeit az öreg asszony.

— Hozasson a néni tojást a kreizlerostól, különben elkéstem már, várnak otthon ne tartóztasson néni. Ez volt a hős kapacitánsnak a felelete.

Azzal visszament elbucsuzni a vendégektől és jó éjt kívánt. — Majd elkisérnek a gyerekek, vagy legalább Adolf, így aztán egygyel kevesebben eszünk, ha ugyan lesz mit; ez utóbbit csak úgy gondolta az öreg jubiláns.

Most már nincs hátra egyéb, mint a kis

dön hozzátartozói az ebéddel voltak elfoglalva, kilopózott az istállóba, ahol egy kötőféket vetve át a mestergerendán, hurkot csinált, a melyre felakasztotta magát. Midőn azonban a padot, melyen állt, kirugta maga alól, egyáltalán egy régi, elöltöltő pisztolyjal mellbe lőtte magát. A lövéstől tüzet fogott a szerencsétlen ember ruhája s mire a lövés zajára elősiettek a házbeliék, Plank János hullája már a felismerhetetlenségig össze volt égetve. Hogy mi vihette az ötven éves embert a borzalmas öngyilkosság gondolatára, azt nem tudni, s végzetes tettének okáról különféle hírek keringenek.

— **(Pályázatok.)** A szigetvári és csurgói kir. járásbírósnál, valamint a kaposvári kir. törvényszéknél egy-egy aljegyzői állás van üresedésben. Pályázati kérvények két hét alatt adandók be a kaposvári kir. törvényszék elnökéhez.

— **(Uj állások.)** A jövő hó 12-én tartandó városi rendes közgyűlésen három új állást töltenek be. Az egyik újonnan szervezett harmad-aljegyzői állás, mely 700 frt fizetéssel és 210 frt lakbérrel van egybekötve; a másik egy 600 frt fizetéssel és 210 frt lakbérrel javadalmazott I. osztályú irnoki állás; a harmadik pedig egy 500 frt fizetéssel és 210 frt lakbérrel javadalmazott II. osztályú irnoki állás. Ez állásokra a pályázati kérvények folyó hó 28-ig adandók be a polgármesterhez.

— **(Dijnokok fizetésrendezése.)** A városi dijnokoknak megvan az örömük. Rendezni fogják a fizetésüket. Erre vall legalább az a körülmény, hogy a polgármester folyó hó 20-ára (szombat) délelőtt 11 órára értekezletre hívta össze a hivatalfőnököket, hogy a dijnokok fizetésrendezését megbeszéljék.

— **(Secessio a dohányzásban.)** Két fiatalember sétált ma délelőtt az Otthon kávéház előtt; nagyban fújták a füstöt s egymásután gyújtottak rá az illatos cigárókra. Látszott rajtuk, hogy szenvedélyes dohányzók s igazi élvezettel szívnak. Egyszerre kifogytak a dohányból (pénzüik meg aligha volt!), de ez

varró lányka, tehát nem volt más menekülés mint tőle kérni:

— Szerenkém ha van pénze az Isten áldja meg, adjon kölcsön pár forintot.

— Ha reggel tudtam volna, de most csak igen csekélység van nálam, de azt is igen szívesen oda-adom, sajnálom, hogy nincs több, szolt a leánya, miközben leolvassa erszénye tartalmát, az egész csak 55 krajcár.

— Köszönöm, szólt hálásan Regina néni. Brr. Ismét a villanyos csengő.

— A férjem! sietett elője az öreg asszony és leirhatatlan izgatottságban ujságolja a történetek a vidékiek megérkezését a jubileumra. — No még csak ez kellett nekem!!

— Ugyan hoztál egy kis pénzt mert ez kevés a mit kaptam.

— Nem hoztam egy fél fillért sem, hisz nem tudok már kit pumpolni.

Majd hát azon hozatok valamit a mit Szerénke adott; szeretném ha addig tul lennék a vacsorán még az öcséid visszajönnék de már fél kilencre jár hát bizonyosan éhes is a bátyád, csak eregy be kérlek.

E közben az ügynök az első szobában megszabadította magát a télikabát terhetől, nehéz szívvel és könnyű orszénnyel lépett a bátyja elé.

A kölcsönös üdvözlések közben lépett be Regina néni.

— Ugy-e már éhes is vagy sógor, majd sütök egy kis rányát (rántotta)

nem akadályozta őket abban, hogy tovább ne sétáljanak, sőt, hogy ne élvezzenek. Az egyik ugyanis tajték cigaretta-szopókáját, melyet már nagyon szépen kiszitt, folytonosan a szájában tartotta. Egy darabig fel sem tűnt a másiknak, végre szemet szűrt neki.

— Ugyan kérlek, miért szivod az üres szopókát? — kérde kíváncsian.

— Secessiós módon dohányzom!

Régi divat ez már ilyenkor, csak nem tudtuk, hogy ez a secessio a dohányzásban!

— **(A b.-szentlőrinci israhelita hitközség)** — mint értesülünk — a napokban tartotta rendes évi közgyűlését. A nagy számmal megjelent tagok ez évben újra nagy lelkesedéssel, egyhangulag, elnökké ismét Engel Kálmán gépészmérnököt választották meg.

— **(Mire jó télen a bicikli?)** Pikkolo kapuciner mellet ült egykét fiatalember a kávéházban; budget vitát rögtönöztek s megcsinálták a költségvetést az egész hátralevő farsangra. Hónap közepe táján már nem sok a valuta a fiatalemberek erszényében, az magától értetődik. A tisztelt fiatalemberek is e ragadós nyavalyában szenvedtek, a mennyiben ugyancsak összedugták a fejeiket, hogy valami jövedelmi forrást fedezzenek fel. Mig végre az egyik diadalmas arccal kiált fel: Heureka! Nektek mindegyikötöknek vagyon biciklijé. Pompás! Most ugy sem használhatjuk — lezarándokolunk holnap a Gyár-utcába (valószínűleg ez volt az az ifiúr, kit tegnap az a falusi asszony megszólított), a hordárokat előre küldjük s estefelé megyünk be testületileg az összeget felveenni s hogy minden feltűnést elkerüljünk a Zrinyi-utcán fogunk bevonulni ama jótékony intézetbe. No lám, hogy vonz a falusi asszony példája.

— **(Megvadult lovak.)** Nem csekély galibát okoztak tegnap estefelé a belvárosban Teleki Zsigmond pécsi borkereskedő lovai, melyek Telekinek bányatelepi-uti szőlőjéből szabadulva el, befelé futottak a városba. Az elszabadult lovak az Ágoston-utcában egy közkutató felborítottak s óriási riadal-

— Az nekem nem kell.

— Hát hozzatok egy kis libasültet.

— Az nekem nem ujság.

Mig végre abban állapotok meg, hogy jó lesz virsli. De e közben a fiatalok is visszajöttek.

Nó szegény öreg asszony, hogy osztod el az ötvenöt krajcárt. Hozatsz egy klg. kenyert 11 kr. hét pár kóser virsli huszonnyolc krajcár, marad még tormára 5 krajcár és a többi pedig a kávémérésből reggelire kell.

Nyilvánvaló tehát, hogy a rokonok bizony faluról nem hoztak semmit a jubileumra.

Mig a vacsora elkészült, addig volt alkalma a két testvérnek a családi ügyekről beszélgetni. Az ügynök nem valami rózsás színben mutathatta be vagyoni állapotukat:

Ja most sok az ügynök, rosszak a pénzvviszonyok, ha valaki nem szeret dolgozni, hát felcsap ügynöknek.

— Látod, neked is jobb lett volna a mesterséget folytatni.

— De — szakította félbe az ügynök — akkor még nem voltunk ám ennyien, hogy ti jó módban vagytok, az rajtatok meglátszik.

— Én nem is cserélnék senkivel, olyan jól megy az üzletem.

A vacsorát a holnapi nagy nap emlegetése között töltötték el, aztán hamar nyugalomra is tértek.

mat okoztak, mig végre sikerült a lovakat, az egyiket a Mária, a másikat a Király utcán elfogni. Hogy mitől vadult meg a két állat, azt eddig még nem sikerült megállapítani.

— **(Rassia.)** Az elmúlt éjjel a rendőrség Rangha ügyeletes rendőrőrmester vezetésével mellett razziát tartott, mely alkalommal sikerült 11 csavargót, közöttük négy leányt letartóztatni. A csavargókat illetőségi helyük ki-
puhatolása után haza toloncolják.

— **(A szabad szerelem.)** Vannak reális érzelmű poéták, kik kötet számra menő verseket irnak a »szabad szerelem« boldogító mámoráról. S ennek az eléggé praktikus érzelemnek hódol már napok óta Szegecsán Anna, helynelküli cselédleány, ki jónak látta facérkodása időtartamára a hadsereg védelme alá menekülni s egy a szigeti országuton lakó huszárhadnagy tisztiszolgájánál az istállóban ütötte fel sátorfáját. Valami irigy szobacica neszt vette a dolognak és bejelentette a rendőrségnek, mely aztán kíméletlenül kiragadta a szabad szerelemből és a hadsereg oltalma alól Szegecsán Annát, a kit most, mint foglalkozás nélküli cselédleányt el fognak toloncolni illetőségi helyére.

— **(Elveszett.)** Ma délelőtt Schreiner József, budapesti illetőségű kereskedelmi utazó, egy kékköves aranygyűrűt elvesztett a belvárosban. A becsületes megtaláló kéretik, hogy a gyűrűt akár a rendőrségnek adja át, vagy pedig öt forint jutalomdíj utánvétele mellett, káros címére »Budapest, VIII. ker., Kerepesi-ut« küldje el.

— **(Három asszony és egy krajcár.)** Egy tormát áruló kofa körül viharos jelenet folyt le ma reggel. Három árpádi sváb asszony a vásárlás közben egymással összeveszett. A perpatvar okozója egy régi krajcár volt, amit az egyik amazon sehogy sem akart a másiktól elfogadni. Váltatott t. i. magának egy-tizfillérest. Hiába hivatkozott a miniszter (?) rendeletére, hogy most már nem fogadjak el a krajcárt, a másiknak nem használt semmit. Ő is ugy kapta valahol, hát elfogadhatja más

Hanem a két jubilláns le nem csukhatta a szemét, folyton maguknak tettek szemrehányást, hogy mért is emlegették az ezüst lakodalmat már ezelőtt husz évvel.

De hát ki gondolta, hogy így lesz, keresztelő ugy sem volt, hát bele hecceltük magunkat. Regina néni csak azért nem öszült meg a kinos éjszakán, mert szép sötét-gesztenyeszín parokát viselt, ő még abban az időben volt menyecske, a mikor a zsidó lányok férjük iránti hűségük jeléül, az esküvőt követő napon a legszebb ékeségüktől, a hajuktól megváltak.

A nagy sóhajtások közben az ügynök kisütötte, hogy elmegy Grünékhez, meg a Khonhoz, ezeknek még nem tartozik, hát van reménye, hogy kap vagy tizenöt frtot, inkább őket is meghívja.

— De hát ha nem adnak, vető ellen az öreg asszony.

— Dehogyan nem, ha meghívom, hogyné adnának, én már 9 órára itthon leszek, estig még sokat lehet végezni, aztán ugy is csak thea lesz, legteljebb hozatsz gyümölcsöt.

Ilyen megállapodás után csakugyan elszunyadtak.

Másnap reggeli után az első volt Szeráfin, a ki az öreg asszonyt meggratulálta gratuláció közben át adott egy korona értékű talpas üveg talat.

— Nézze néni a Simon nem akarta nénit megsérteni, hogy azt az említett két frtot

is. Látván a megkárosított asszony, hogy a szép szó nem használ, erősebb argumentumokhoz nyult, t. i. a hajthatatlan asszony hajához. Az sem volt rest, szintén belekapaszkodott ellenfelének fejébe s megindító szónoklatok közt egyik is, a másik is kipróbálta erejét a dús hajzaton. A harmadik csitítani akarta őket, de vesztére, mert most mind a kettő egyenesen ennek rontott, hogy tulajdonképen neki mi köze is van az ő tulajdon hajukhoz. Már-már a tormát áruló asszony is bajba került, mikor is végre egy rendőrnek sikerült szétválasztani a dühös amazonokat. A krajcárt persze vissza kellett venni. Ezt bánta leginkább, nem hajszálat.

— (Inas bravur.) A Megye és az Anna utca sarkán sok nézőt vonzott maga köré egy inas-gyerek. Taligát tolt s meg akart pihenni. Taligáját a járdán letette s ráülve nyugodtan cigarettát sodort magának. Éppen rá akart gyujtani, mikor egy mesterember megszólítja, hogy a járdát nem szabad elfoglalni. A mi hősnünkben is felforr a pulyka méreg s gorombán visszaszólt az őt figyelmeztető embernek. Szót szó követett s végre a mesterember részéről egy szabályszerűen kiutaltványozott pofon, mire az inas hősködése alább szállt úgy annyira, hogy szó nélkül, de könnyes szemekkel tovább tolt taligáját.

— (Kirendelés.) A m. kir. igazságügyminiszter dr. Bóth Zsigmond paksi gyakorlóügyvédet a szegárdi kir. ügyészség kerületébe ügyészségi megbízottul rendelte ki.

— (Átszatolt községek.) A m. kir. igazságügy miniszterium, múlt évi december hó 20. napján tartott tanácsában, az 1900 : XXIX. t.-cikk 2. §-a alapján, a pécsi kir. törvényszék kerületén belül, a dárdai kir. járásbíróház területéhez tartozó Bodolya, Kisfalud, Herceg-Márok és Darázs községeket törvénykezési tekintetben a mohácsi kir. járásbíróház, ugyis mint telekkönyvi hatóság területéhez csatolta át. Ezen rendelet 1900. évi április hó 1-én lép hatályba.

küldje, inkább megvette ő a mit szánt néni-nek, hanem estére feltegye ám.

— Köszönöm : hanem szivesebben csapnám a földhöz, mint az asztalra tegyem gondolta az öreg asszony.

— Kik lesznek a vendégek ?

— Sokan nem leszünk, mert tudod, hogy nem készülhettem, pedig tudom, hogy megap-rehendálnak sokan.

— De nem tudom, hol késik a bátyád, ni itt jön már.

Már az ajtón át meglátszott, hogy jól végzett. — Hát a Grün adott tíz forintot a Khon meg küld hat liter bort, aztán most készüljétek, én meg bemegyek a városba a bátyámék után, ha lehet visszatartom őket, hogy valahol megebédelünk.

Ezel az ügynök eltűnt, a nélkül, hogy megállapodtak volna, hogy kik is lesznek a vendégek.

Hogy a készülődések hogy folytak, azt könnyű elképzelni, Regina néni elbeszélése után még csak annyit, hogy vagy harminc vendég volt és hogy nagyon jól mulattak, reggeli 3 órakor oszlottak szét a vendégek és állítólag én csak azért nem hívtam meg, mert szerencsémre a XI. kerületben lakom — távol tőlük.

Az idő rövidsége miatt hála Istennek! kimaradtam az ünnepélyből.

— (Pisztoly a gyerek kezében.)

Az inasiskolából jöttek ki az inasok ma délután 4 órakor, mikor egy nagy csoport inasgyerek között egyszerre egy lövés dördült el s az inasok ijedve futottak szét. Köntös József hentestanonc kezében sült egy flóbert-pisztoly, melyet a gyerek egyik kollegájának mutogatott. Egy rendőr nyakoncsipte az inast, de az megfutott előle s csak hosszas üldözés után bírta elfogni, a mikor azután bevitte a rendőrségre. — A gondatlanul lövöldöző gyereket meg fogják büntetni; egyelőre most csak az ártalmas fegyvert vették el tőle.

— (Siremléket Jandrisicsnak.)

A közelmúltban Szatmáron elhalt Jandrisics János apátplebános, nyug. főgym. tanár díszes siremlékére 1000-nél több élő tanítványa a társadalom minden körében gyűjtést indított. A gyűjtő bizottság ez ügyben szétküldötte felhívásait, mivel azonban sokan vannak a tanítványok közül, kiknek tartózkodási helyét nem sikerült megtudni, ez uton is kéri mély tisztelettel az érdeklődőket, hogy a ki a kegyeletes emlékhöz az ünnepelt jeles tanár s apátplebános iránt való tiszteletből hozzájárulni óhajt küldje szives adományát a gyűjtő bizottság pénztárosához a következő címre: Unger István, Szatmár, Eötvös-utca 5. Jandrisics János a szatmári társadalom vezér alakja volt, szerették a társaságokban, tanítványai között egyaránt s midőn elhunyt az egész országban őszinte részvétet keltett elhunyt.

Farsangi naptár.

Eddig a következő bálók vannak készülőben a farsangra:

Január 18. Fodrász ifjúság bálja a Vigadóban.

Január 20. Helyőrségi bál a Nemzeti Kaszinóban. — Hercenberger-féle zárestély a Vigadóban. — Pécs-budaikülvárosi kath. kör táncmulatsága a Scholz-sörházban. — Munkásképző-egylet tánciskolájában (gyár-u. 7 sz.) farsangi táncvigalom.

Január 27. Kath. legényegylet bálja a Vigadóban.

Február 1. Hivatalosolgák táncvigalma a Vigadóban. — Házibál a Petőfi vendéglőben. — Szentlőrinci uradalmi táncestély. — Házibál Sörös Mihály vendéglőjében (Irgalmasok-u. 8.)

Február 2. Pécsi Máv. altiszti-kör táncvigalma a Vigadóban.

Február 3. A pécsi kádarsegédék bálja a Scholz sörházban. Onkéntes tűzoltó testület bálja a Vigadóban. — Felsőmindszenti tűzoltók bálja.

Február hó 3. Zártkörű polgári bál a Baumgartner-féle vendéglőben (Lówy-palota.)

Február 6. A Pécsi Dalárda dalestélye a Vigadóban.

Február 8. Színészek és hírlapírók tombolával egybekötött táncestélye a Vigadóban.

Február 10. Pécsi kereskedő ifjak farsangi mulatsága a Vigadóban.

Február 13. Pécs-baranyai sportegylet bálja Villányban a Vorlicsek-szállóban.

Február 14. Hercenberger-féle délutáni kottéria táncestélye a Vigadóban.

Február 15. Nagy polgári bál a Vigadóban.

Február 17. Helyőrségi táncestély a Nemzeti kaszinóban. — Tornaegylet alarcos bálja a Vigadóban.

Február 18. Pécsi Dalárda farsangi estélye a Vigadóban.

Február 20. Posta és vasuti tisztviselők családi táncestélye a Vigadóban.

Február 24. Pécsi jótékony nőegylet jemezbálja a Nemzeti Kaszinóban.

Művészet, irodalom.

○ A „Szegény Jonathán“-nal, ezzel a lágy dallamú, bájos zenéjű operettével kezdte meg tegnap este Tiszay Dezső szintársulata az egymást követő három hét, három estéjén tartandó »Millöcker-ciklust«. Közönségünk már ismeri ezt a darabot, mely kedves, megkapó, könnyed és fülbemászó melodiáival oly gyorsan tekintélyes népszerűségre tett szert, de bátran el merjük mondani, hogy oly precíz, kerekded, egybevágó, remek kiállítású előadásban, mint a tegnapi volt, a pécsi színpadon még nem láttuk ezt az operettet.

Természetes, hogy a siker oroszlánrésze ismét a direktorpárt illeti. Valóban szerencse a pécsi színházi publikumra nézve, hogy Tiszay Dezső szinigazgató oly fáradhatatlanul és gyakran mutatkozik a deszkákon, mert hiszen a fölött már régen megegyezésre jutottak a bölcsek, hogy Tiszay Dezső mint operette-buffo utolérhetetlen. Tegnap is módjában volt az igazgatónak (meg is tette), hogy érces s mégis kellemesen lágy baritonját csillogtathassa. A »Szegény Jonathán«-nak oly gyorsan népszerűvé vált keringőjét még nem hallottuk precízebben, pompásabban, mint ezt tegnap a mi direktorunk énekelte, kinek játékáról csak annyit jegyzünk meg, hogy színész még méltóbban nem kapott oly közvetlen frenetikus tapsot, mint tegnap Tiszay Dezső. Méltó partnere volt a direktor kabinetalakításának Tiszayné Ilona Mollyja, ki pompás játék és kitűnő énekeért méltán osztozott férjével a minduntalan felhangzó zajos tapsban. Tibor Lóri is igen szép, közvetlen és kedves alakítást nyújtott a doktorkisasszony szerepében. A tegnapi est egyik szintén teljes dicséretet érdemlő szereplője Nádasz József volt, kit még eddig nem láttunk oly kedvvel s anynyi tűzzel játszani, mint tegnap este az impresszárió szerepében, mely szerep — ugylát-szik — Nádasz legjobb alakításai közé tartozik. A mi derék titkárunk tegnap ismét, mint kuplégyáros is működött s kupléi közül, melyeket számtalanszor megújrazott a publikum, a legjobbat alább adjuk:

Ujságírók és színészek

Most nagy dologra készülnek,

Február hóban,

Inkognitóban,

Mulatni fognak a Vigadóban.

Fényes bál és egy nagy előadás,

Tombola játék lesz a ráadás:

Kifogunk sorsolni sok kedves tárgyat,

Főnyereményül a nyári színházat.

Kosma István játszotta Wandergoldot s a mi derék tenoristánk éneke és alakítása ellen sem lehet kifogásunk, csupán arra óhajtjuk Kozmát figyelmeztetni, hogy ne hordja kezét állandóan a zsebben, mert ez élvezhetetlenül groteszkké teszi egész alakját. A többi szerepekben igen jók voltak: Lévy Sárika, Sebestyén Géza, Dellé Lajos, Bátosi Endre és Nagy Vilma.

A darab kiállításáról is elismerőleg kell megemlékeznünk, mely valóban remek volt mind a három felvonáson át s ez ismét Tiszay direktor érdeme, ki minden újabb és újabb szereplésével fényesen bizonyítja, hogy éppen oly kitűnő színész, mint a milyen tehetséges rendező és áldozatkész szinigazgató.

(H—i E—r.)

○ Gyöngyi Izsó a pécsi színházban.

A vigszínház kedvelt komikusa a jövő hét folyamán kezdi meg három estére terjedő vendégszereplését színházunkban. Gyöngyi Izsó úgy a fővárosban, mint a vidéken általánosan ismert és kedvelt színész s így fölösleges róla bővebb ismertetést írni. Első fellépése keddem január 23-ik lesz a »Böregér« Eisenstein szerepében, a második »Fatinica« Kancsukoff ezredes szerepében, a harmadik és utolsó az ő

utólérhetetlen »Goldstien Számi«-ja lesz, a mely darab neki köszönhető, hogy a fővárosban majdnem 200 előadást ért meg. Kiváncsiak vagyunk az érdekes vendégszereplésre, a mely bizonyára zsufolt házak előtt fog megtörténni.

Törvénykezés.

§ Szenzációs mérgezési pör. Liegnitzben az esküdtsek előtt egy előreláthatólag több napra terjedő pör indul meg, mely nemcsak a városban, de egész Porosz-Sziléziában óriási izgalmat kelt, minthogy ott már hónapok óta beszélnek a szörnyű esetről. A mérgezésnek — melyről szó van — Berndt Henrik kapitány és földbirtokos esett áldozatul s meggyilkolásával Markovic jószágigazgatót és a kapitány feleségét, Berndt Máriát vádolják. Tavaly júniusban történt a dolog; egy ebéd után hirtelen súlyosan megbetegedett Berndt s az orvosi vizsgálat kiderítette, hogy a hús saucéba strychnint vegyítettek. A gyanu azonnal a feleségére és a jószágigazgatóra irányult, a kik vele egy asztalnál ültek s kiknek egymással benső viszonyuk volt. Az asszony erősen tagadja, hogy neki része lett volna a mérgezésben s azt állítja, hogy esze ágában sem volt soha a jószágigazgatóhoz, sőt azon bizonykodik, hogy ő még betegbb lett a méregtől, mint az ura. A férj megmaradt vádjá mellett s a tárgyalásra mintegy ötven tanut és szakértőt jelentett be. A Berndt-féle házasságot különben azóta jogerős ítélettel felbontották. A szenzációs pör kimenetelét izgatottan várják Poroszországban.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése jan. hó 18-án. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Ma tartotta a tisztelt Ház első ülését az ünnepi szünetek után. A kvótára vonatkozó királyi döntés bejelentését Komjáthy Béla törvénytelennek mondja. Indítványt ad be, hogy az napirendre tűzessék.

Szell Kálmán miniszterelnök polemizál Komjáthy vádjával, nincs kifogása ugyan a napirendre tűzés ellen; de nem a királyi döntés fölött, ha nem saját átirata fölött, melyben a döntést tudatja.

Polónyi Géza pártolta még Komjáthy indítványát s kisebb vita után a napirendre-tűzést kimondták.

A véderő-törvény meghosszabbításának tárgyalásánál Tóth János törvénytelennek mondja a megajánlást. A kormány nem gondoskodik a tízéves lejáratról. Foglalkozott ezután a szónok az osztrák helyzettel s a javaslatot nem fogadta el.

Rátkay László beszélt még a javaslat ellen. Fejérváry Géza honvédelmi miniszter védelmezte a javaslatot, mire a többség meg is szavazta azt.

Ezután megkezdték az ujonejtalék megajánlásáról szóló javaslat tárgyalását, melynél Komjáthy Béla kifejtette a függetlenségi párt álláspontját s ennek nevében kijelentette, hogy a javaslatot nem fogadja el.

TÁVIRATOK.

— A transzváli háború. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A londoni Timesnek jelentik Splemans-Farmból tegnapi kelettel, hogy Buller tábornok csapatai e hó 10-én előnyomultak nyugat felé. Littleton tábornok dandára tegnap átkelt

a Tugela folyón, Warren dandára pedig a Trichards-Driften, a nélkül, hogy hosszas ellentállásra bükkantak volna. Splemans-Farm Springfield fölött van.

A Daily Telegraphnak jelentik Splemans-Farmból tegnapi kelettel, hogy Warren tábornok ma Wagons Drift mellett valamennyi csapatával átkelt a Tugela folyón a boerok heves ágyúzása dacára is Spionkop irányában két mértföldnyire határozottan kedvező állást foglalt el.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1900. évi jan. hó 15-én s a köv. napokon elintézett ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helyben hagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendkívényileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hua. = hely nem daatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: Püsch Antal.

- V. 2903. M. kir. államvasutnak a kaposvári állomás kibővítéséhez szükséges területekre kisaját. fo., — hh.
3136. Cseh Anna s t. — Bujtor Anna öröks. — hh.
3385. Bölcskei urbéri rendezés. — fo.

Előadó: Tóth Béla.

- V. 3029. Kreth János — Schusztter Erzsébet s t. sorrend kih. — mv.
3144. Özv. Tringer Józsefné — özv. Tringer Istvánné s t. öröks. — rmv.
3315. Herics Imre — Herics Ferenc öröks. — hh.

Előadó: Kaufmann Nándor.

- V. 2707. Pogács Gyula — Darnay Béla s fivére 610 frt 17 kr. — hh.
2719. D. Miholjacer cég — Waltz József 1200 frt. — hh.
2884. Gaál Julianna s t. — Schwarz Samu panasz. — hh.
2902. Gyenge Imre — Kulcsár Mihály s n. szerződ kiáll. — hh.
2947. Litzmann Jánosné — Fürst Jakab és fia zjog. törl. — rend.

Előadó: Holics Gyula.

- V. 3356. Tóth Dániel s t. — Rajzi Teréz s t. birt. per. — hh.
3464. ifj. Molnár István s t. — Bide Ferenc s t. 1041 frt 50 kr. — fo.
3479. Kern Antal — Mayer János s t. öröks. — hh.

II. Polgári tanács.

Előadó: Rökk Gyula.

- V. 3460. Gráner és Csakathurner & Cesare Cozer 1247 forint. — hh.
3463. Kotor Éva s t. — Kis Kotor Istvánné törv. oszt. rész. — rmv.
3480. Nyanyain Gábor — Simonovics Lukács 687 frt 50 kr. — fo.

Előadó: Graf Károly.

- III. 3253. Gróf Vigyázó Sándor — őrgrof Pallavicini Ede perfelj. mv.
3281. Bihari Benő — Kapitány István zjog bek. — rend.
3282. Özv. Czövek Illés — ifj. Czövek Illés zjog előj. — hh.
3331. Papp Dávid s t. — tjog bek. — fo.
3340. Schwarz Vilmos — Petrovics Julianna tjog bek. — mv.
3343. Kovács János s t. — Tormási Péter tjog bek. — mv.
3444. Kássádi András — Géczy József végr. — hh.
3449. Larnsah István — Ovcvár Mátyás s t. zjog bek. — mv.
3461. Sekolcz Antal és fia — Scheiber Adolf végr. — mv.
3465. Paszavecz Márkó s n. — Sárász Mátó végr. megszűnt. — rend.
3491. Prakatur Jelán — Prakatur Ivó s t. perfelj. — hh.

Előadó: Zsabokrszky Ferenc.

- V. 2668. Stampár Mária — Ivanovics János s n. törl. — hh.
2681. Ficzkó János — Marczali takptár s t. törl. — hh.
2687. Magocs Zsófia s t. — Zseni János s t. törl. — rmv.
2739. Müller Cirják — Kornfeld János törl. — hh.

Büntető tanács.

Előadó: Bocz Alajos.

- V. 4200. Fanigó János m. lak. sért. — hh.
4220. Müller József becs. sért. — vu.
5. Közép Hegedüs János s t. m. lak sért. — hh.
51. Illés János s t. becs. sért. — vu.
III. 4149. Hekfusz József s t. lopás. — mv.
4159. Mráv Vendel — rmv.
4160. Kis Egyed Istvánné — rmv.
4162. Csike Péter — hh.
4163. Huszti János s t. — hh.
4190. ifj. Lukács József s t. lopás. — hh.
4191. Szigrist Lajos s t. jogt. elsaját. — hh.
4192. Kozáry József közcs. ell. kih. — hh.
4207. Steinhardt József s t. lopás. — rmv.
4223. Babaics Mátyás — hh.
4237. Verce István közcs. ell. kih. — vu.
4240. Varga Gábor lopás. — rmv.

Előadó: Czigliányi Béla.

- V. 3877. Elek József s t. suly. t. sért. — rmv.
8882. Bohr Miklós s t. — hh.
3897. Ifj. Gelencsér János — hh.
3951. Tenke Ferenc s t. ham. tan. — mv.
3958. Uglisa Szávó s t. sikk. — hh.
III. 3966. Szervatiusz Lajos s t. suly. t. sért. — rmv.
3980. Balácsi János — hh.
3983. Tóth István János id. ing. rong. — hh.
4000. Barakas János s t. suly. t. sért. — rmv.
4019. Péntek Boldizsár közcs. ell. kih. — rmv.

Előadó: Angyal Pál.

- V. 4102. Brückner Mihály vallás ell. vétség. — hh.
4145. Szűcs Mihály s n. tűzvész ok. — hh.
III. 4134. Czobor Jánosné rágalm. — hh.
4146. Tóth Lajos s t. suly. t. sért. stb. — hh.
4150. özv. Köröztős Pálné rágalm. — rmv.
4156. Osvát József suly. t. sért. — rend.

Előadó: Nábráczky Lajos.

- V. 4036. Péter György s t. lopás. — hh.
4041. Imre József m. okir. ham. — mv.
4074. Spor István s t. csábítás. — hh.
4143. özv. Mitrovics Pálné hamis vád. — hh.
28. Németh Dénes erősz. nemi köz. rmv.
III. 3786. Blaskovics Mihály s t. sikk. — hh.
4086. Spor István rágalm. — fo.
4161. Horváth Mihály sikk. — hh.

Előadó: Varga Nagy István.

- V. 3956. Póla József s t. hat. ell. erősz. — hh.
3975. Samu Lajos s t. lopás. — rmv.
III. 4202. Heszlein Noé s t. zártörés. — hh.
4206. Szmolek József s t. sért. — hh.
4221. Zsilavecz Mihály s t. suly. t. sért. — mv.
4226. Keresztes János — rmv.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1900. évi jan. hó 22. s köv. napjaira.

I. Polgári tanács.

Előadó: Püsch Antal.

- V. 3173. Tapsony község volt urbéresei — Esztergomi főkapitán ellen — 6000 frt.
3180. Ifj. Molnár Imre — Molnár Ignác ing. tjog.
3235. Molnár Ignác s t. — Molnár János öröks.
III. 3317. Pakson elhalt Kobler Jánosné hagy. ügye.

Előadó: Tóth Béla.

- V. 3183. Özv. Engel Sándorné — Adler Miklós szerződ.
3247. Dr. Ludvig Ferenc — Köszl János 1817 frt 53 kr.
3337. Kónig Borbála s t. — Kluch Lajos öröks.
48. Szennai István — Zákányi Katalin házass. felb.
83. Vajda Ferenc — Soltsa katalin. » »

Előadó: Kaufmann Nándor.

- V. 2964. Özv. Györi Istvánné — özv. Szűcs Mihályné s t. 1320 frt.
3065. Meszlényi Lajosné s t. — dr. Spányi Leo költség megáll.
3178. Meszlényi Lajosné s t. — dr. Spányi Leo költség megáll.
3174. Ivancsics Éva s t. — Varga István tjog.
2991. Grosz Oszkár — Theodorovits János s t. 155 frt 54 kr.
2992. Grün Zsigmond utóda Kempfner Lipót — Theodorovits János s t. 338 frt 27 kr.
3001. Fried Ignác — Bárány Lajos 50 frt.
3016. Pécsi takptár — Friedmann Károly 120 frt.
3075. Kovácsics János — Zorits Jánosné végr. korl.
3146. Paksvideki takptár — Szeniczey Ákos 3000 frt.
3207. Laufer Salamon — Tánzer Mór 150 frt.
3214. Csáktornya vidéki takptár — Visjics (Visnics) Mihály s t. 189 frt 50 kr.
3345. Scherz Zsigmond és fia — Száz Lajos s t. 170 frt 21 kr.

Előadó: Holics Gyula.

- V. 4. Bogyay Jenőné — Bogyay Jenő válóper.
25. Szevér Ferenc — Takács Teréz s t. vagyon köz. msz.
28. Rothmann Julianna — Kürtös Lajos válóper
29. Sudár Péter — Bubicz Zsigmond ing. tjog.
87. Mózi Erzse — Mózi János köz. msz.
III. 82. Gergely István s t. — Gergely János bizt. végr.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Röck Gyula.*

- V. 3490. Ifj. Szántó László — Lendvai József s t. öröks.
27. Puska János — Sütő József s n. öröks.
81. Szigeti Imre s t. — Babina János s t. ing. teherm.
88. Özv. Sipos Ferencné — Sipos Ferenc ing. birt.
93. Bekfalacz Stevozar — Radics Roman ing. tjug.

Előadó: *Graff Károly.*

- V. 3147. Samu Mihály — Bors György tjug. törl.
III. 3348. Krezinger János — Herr Imre s n. zjog. előj.
3374. Gyuretkó Rozália — Farkas Mihály tjug. bek.
3401. Gáál Gerdinand tlkvi. kiv. kiad.
3418. Dr. Székely Ede — Samu Józsefné zjog. előj.
8. Steiner Adolf — Grosz Ignác végr.
16. Dr. Raics Lázár — Bárány Róza végr.
45. Vida József — Kollár Ferenc
51. Ungár Adolf — Grosz Simon
147. Wittmann Mihály — Kovács Bene József végr.
152. Vida József — Szollár Ferenc kieg.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- V. 2987. Vajda Samu s t. — Első magyar gazd. gépgyár részv. társ. törl.
3120. Ifj. Wolf Ádám — Lorsch Dávid végr.
3145. Baka István s n. — ör. Zsidó Mihály ing. teherm.
3184. Rotter Simon és fia — Kis Istvánné s t. ing.
3353. Kovács Zsófia — Kulcsár Józsefné s t. ing. teherm.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 84. Pap János lopás.
91. Grausz Benedekné becs. sért.
92. Vajda (Veisz) Pál közeg. ell. kih.
95. id. Légrádi József Mihály becs. sért.
96. Farkas József s t. k. t. sért.
154. Pados Viktor
156. Ujhelyi György becs. sért.
157. Vajda Sándorné
III. 11. Staub Márton becs. sért.
29. Berkes Deák József s t. lopás stb.
30. Mezei Sándor jogt. elsaját.
39. özv. Szabó Antalné lopás.
40. Zsurek Márton lopás.
44. Landi Mari
46. Nagy Sándor közcs. ell. kih.
49. Barath Mihály
66. id. Kutfej János s t. lopás.
132. Kutjan Györgyné becs. sért.
135. Tektér Józsefné közcs. ell. kih.
136. Tamás János magán lak sért. stb.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 3960. Kreiner József m. okir. ham.
3976. Kis Geczi Ferenc
3977. Singer Ignácné vétkes buk.
III. 4020. Szabolcs Imre s t. suly. t. sért.
4021. Lencse Peti György s t. suly. t. sért.
4050. Koller Ferenc s t. közeg. ell. kih.
4051. Suli Ferenc suly. t. sért.
4087. Pasker József s t. m. lak sért.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 4168. Domokos Ferenc tűzvész ok.
4186. Horvát József s t. lopás.
4197. ör. Hajdina Ferenc s t. m. lak sért.
4198. Kuczagi Imre hat. ell. erősz.
III. 4193. Göbel Rezső s t. vagyon rong. stb.
4204. Czett Mihály s t. k. t. sért.
4205. Wölfenschnaider Erzsébet-rágalm.
4225. Kuti-Béleg György becs. sért.
8. Korsós Gábor rágalm.

Előadó: *Nábrácsky Lajos.*

- V. 4166. Weisz Fülöp sikk.
4199. Szabó Erzsébe gyermek. ölés stb.
55. Nagy György s 39. társa több. lopás.
III. 4222. Kleinfeld Dániel s t. ham. pénz kiad.
4224. Csordás János sikk.
45. Bálint István suly. t. sért.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 4010. Bodai Károly gond. ok. emb. ölés.
4035. Mátyás János suly. t. sért.
4038. Bauer Ignác közokir. ham.
4039. özv. Slavetz Jánosné lopás.
4040. ifj. Farkas János határjel ham.
III. 4238. Adler Izrael s t. suly. t. sért.
4239. Barits József s t. suly. és k. t. sért.
9. Bonvár Józsefné suly. t. sért.
42. Tóth Vencelné

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések jutányos áron a kiadóhivatalunkban vétetnek föl.

1681. szám.
1900.

Pályázati hirdetmény.

Pécs szab. kir. város törvényhatóságánál ujonnan rendszerezített évi 700 frt fizetéssel és 210 frt lakpénzzel javadalmazott

III-ik aljegyzői állásra

ezennel pályázatot hirdetek.

Ezen állás a folyó évi február hó 12-én megtartandó rendes közgyűlésen lesz betöltendő s azonnal elfoglalandó.

A pályázni szándékozók felhivatnak, miként eddigi alkalmaztatásukat, törvény által előírt minősítésüket, erkölcsi magaviseletüket és egészségi állapotukat igazoló bizonyítványokkal felszerelt kérvényeiket méltóságos dr. báró Fejérváry Imre úrhoz, Baranyavármegye és Pécs szab. kir. város főispánjához czimezve legkésőbb folyó évi január hó 28-ig és pedig közszolgálatban állók hivatali főnökük útján, abban nem állók közvetlenül személyesen nyujtsák be a polgármesterhez.

Pécsett, 1900. évi január hó 16-án.

Majorossy,
polgármester.

ad. 1134. szám.
1900.

Pályázati hirdetmény.

Pécs szab. kir. város törvényhatóságánál előléptetés folytán megüresedett egy évi 600 frt fizetéssel és 210 frt lakpénzzel javadalmazott

I. oszt. irnoki

és egy évi 500 frt fizetéssel és 210 frt lakpénzzel javadalmazott

II. oszt. irnoki

végül az esetleges előléptetés folytán megüresedendő hasonlóképp javadalmazott másik

II. osztályu irnoki

állásokra ezennel pályázatot hirdetek.

Ezen állások a f. évi február hó 12-én megtartandó rendes közgyűlésen lesznek betöltendők s azonnal elfoglalandók.

A pályázni szándékozók felhivatnak, miként eddigi alkalmaztatásukat, törvény által előírt minősítésüket, erkölcsi magaviseletüket és egészségi állapotukat igazoló bizonyítványokkal felszerelt kérvényeket Baranyavármegye és Pécs sz. kir. város főispánjához, méltóságos dr. báró Fejérváry Imre úrhoz czimezve legkésőbb folyó évi január hó 28-ig és pedig a közszolgálatban állók hivatali főnökük útján, abban nem állók közvetlenül és személyesen nyujtsák be a polgármesterhez.

Pécsett, 1900. évi január hó 13-án.

Nendtvich,
polgármester helyettes.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő
berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok,
körlevelek, számlák, falragaszok,
meghívók, tánczrendek,
hivatalos és gazdasági
táblázatok, részvények,
alapszabályok,
névjegyek stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve
papirmetsző,
sodronyfüző,
perforirozó,
számozó,
aranyozó
stb. géppel, melyek segítségével
a legegyszerűbbtől a legdiszesebb
munkáig minden elkészíthető.

TAIZS JÓZSEF, PÉCS

Megye- és Mária-utca sarkán.

Nyomtatvány-raktárából

körjegyzői,
papi és ügyvédi nyomtatványok
jó papíron olcsó árért kaphatók.

PAPIRKERESKEDÉSÉBEN
különféle levélpapírok,
(Röntgen-féle sugaraknak ellenálló,
kerékpár-jelvényes stb.)
kaphatók.

Kuhn-féle író-tollak

nagy választékban.

Vidéki megrendelések
gyorsan és pontosan
eszközöltetnek.